

Fasefodring med aminosyrer giver ikke mere mælk

Afprøvning: En afprøvning har belyst, om fasefodring af diegivende søer kan øge kuldtilvæksten sammenlignet med fodring med én blanding i hele diegivningsperioden.

Konklusion

- Fasefodring af diegivende søer med ekstra lysin og protein fra dag 10 efter faring øgede ikke søernes mælkeproduktion og gavned hverken søer med få eller mange grise i kuldet.

Af Thomas Sønderby Bruun, chefkonsulent, thsb@seges.dk

Fasefodring af diegivende søer bliver ofte debatteret, fordi modelberegninger beskriver, at lysinbehovet er støt stigende i løbet af de første to uger i diegivningsperioden. Mindre forsøg har vist, at det kan øge søernes mælkeproduktion samt reducere søernes mobilisering

fra kroppen, når foderets forhold mellem energi og protein justeres i løbet af diegivningsperioden. Soen har en god evne til at håndtere over- eller underforsyning af protein og lysin, og fasefodring er kun muligt i få besætninger. Derfor er der gennemført en afprøvning, som skulle vise, hvor meget ekstra produktivitet der kunne opnås ved fasefodring og eventuelt betale for etablering af et nyt fodringsanlæg.

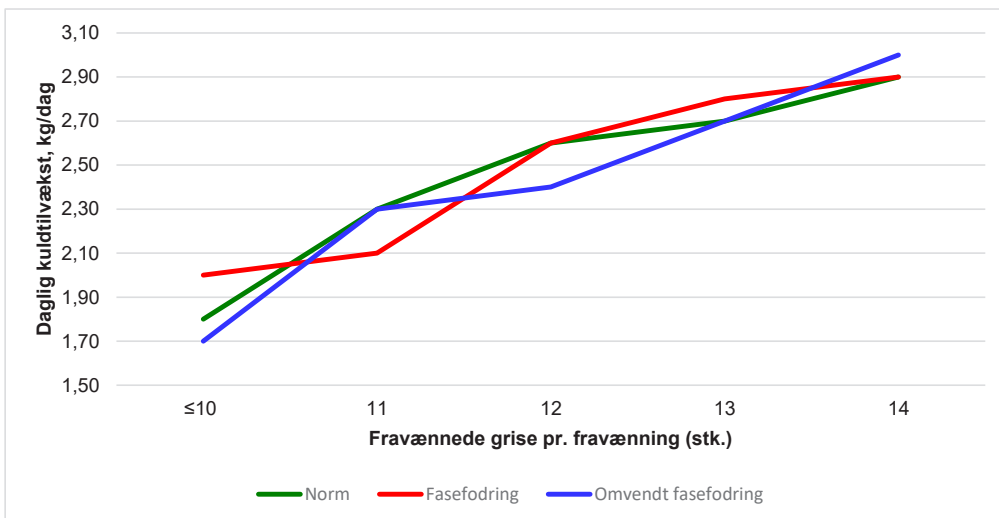
Afprøvning af fasefodring under praktiske forhold

Afprøvningen blev gennemført med tre grupper, og fælles for de tre grupper var, at den maksimale foderkurve var ens

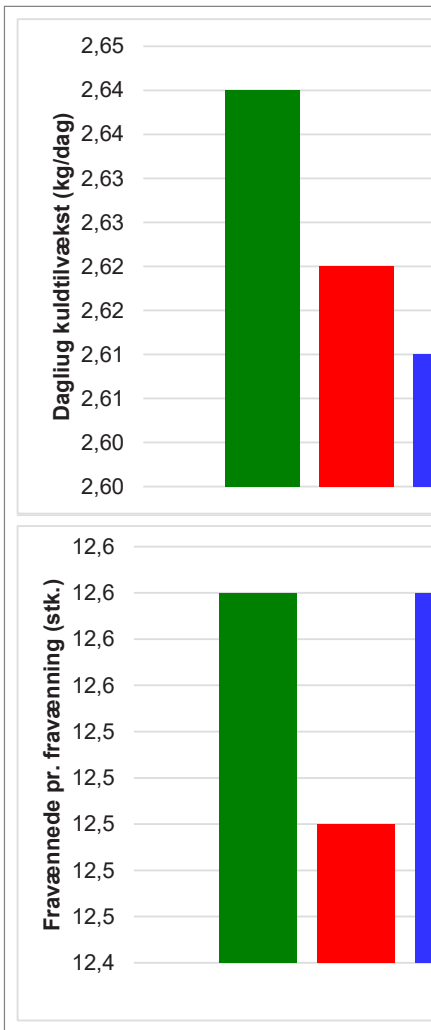
(maks. 6,25 FE pr. dag seks dage efter faring samt maks. 9,25 FE pr. dag fra 15 dage efter faring). Desuden blev alle søer kuldudjævnet til 14 grise. De tre grupper var:

► **Norm:** Søerne blev fodret med diegivningsfoder fra indsættelse i farestalden og frem til fravænningsindeholdende 7,7 g ford. lysin pr. FE, og alle aminosyrer var afstemt relativt til lysin i forhold til Seges' normer. Gruppen var afprøvningskontrolgruppe.

► **Fasefodring:** Søerne fik fra indsættelse i farestalden og frem til ni dage efter faring foder med 6,7 g ford. lysin pr. FE og derefter et foder med 8,7 g ford. lysin pr. FE. Alle aminosyrer var afstemt relativt til lysin. Her blev det afprøvet, om soens mælkeproduktion blev øget, når foderets indhold af lysin og øvrige aminosyrer blev justeret til at ramme søernes teoretiske behov i både

Figur 2. Sammenhæng mellem antallet af fravænnede grise pr. fravænnning og daglig kuldtilvækst ved fodring efter norm (grøn), med fasefodring (rød) eller ved omvendt fasefodring (blå).

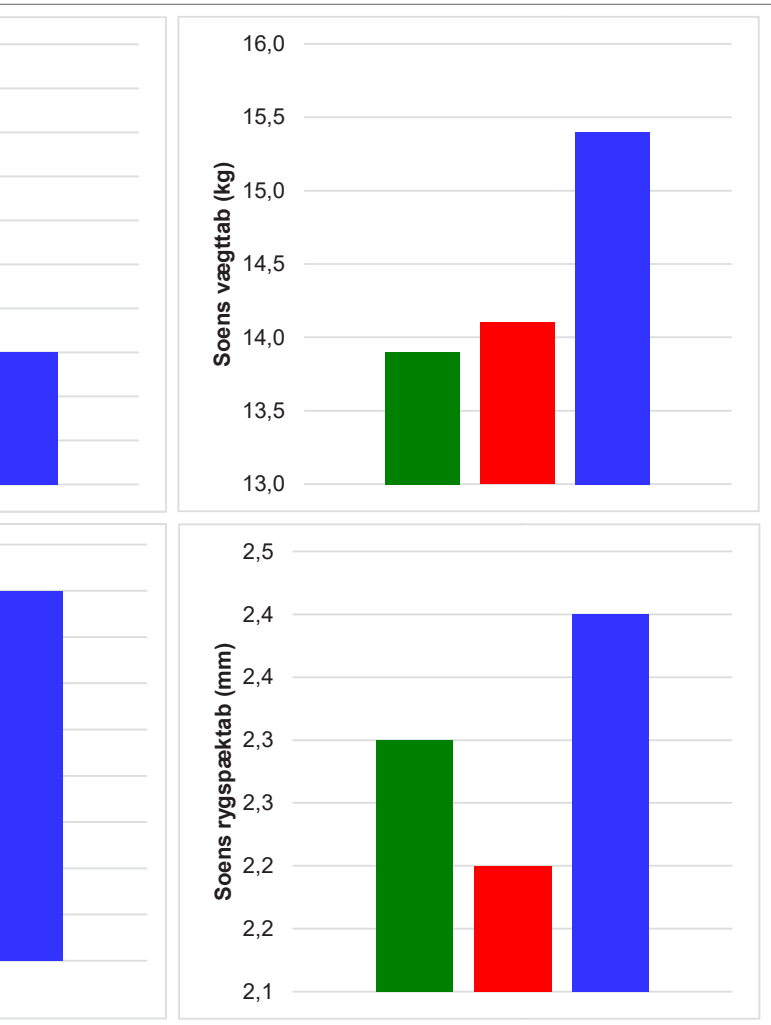
Figur 1. Produktionsresultater ved fodring af diegivende søer efter norm (grøn), med fasefodring (rød) eller ved omvendt fasefodring (blå).

den første og sidste del af diegivningsperioden.

► **Omvendt fasefodring:** Søerne fik fra indsættelse i farestalden og frem til faring et foder med 6,7 g ford. lysin pr. FE og derefter et foder med 8,7 g ford. lysin pr. FE indtil dag ni efter faring, hvorefter søerne fik foder indeholdende 7,7 g ford. lysin pr. FE. Her blev det undersøgt, om en overforsyning med aminosyrer og dermed protein i tidlig diegivning i forhold til det teoretiske behov er skadelig for soens mælkeproduktion.

Det viste afprøvningen

Andelen af dødfødte grise lå på 1,4-1,5 dødfødte grise pr. kuld og var ens i grupperne, så det sparede lysin og protein før faring

havde ikke indflydelse på faringen. En mulig forklaring på dette er, at foderstyrken var 3,5 FE pr. dag de sidste fem-seks døgn op til faring, hvorfor et mindre overskud af protein ikke udgør et problem for soen.

Der var ingen forskel på søernes egenfravæning, den daglige kuldtilvækst, søerne vægttab

eller søernes rygspæktab i diegivningsperioden (figur 1).

Den gennemsnitlige daglige kuldtilvækst for søer, der fravænnede 14 grise pr. fravæning, var 2,90-3,00 kg pr. diegivningsdag, og der var ingen fordel ved fasefodring generel og heller ikke når der blev set på de søer, der passede flest grise (figur 2).

Fakta

Fasefodring af diegivende søer resulterede ikke i en højere kuldtilvækst, og derfor skal investeringer i fodringsanlæg overvejes nøje:

- Hvis der fasefodres, vurderes det største potentiale at være at fokusere på et højere fiberindhold omkring faring.
- Fasefodring med varierende mængde lysin og øvrige aminosyrer er mindre interessant.

Sådan kan du bruge resultaterne

Fasefodring med to blandinger gør fodringen mere avanceret, idet det kræver, at fodringsanlægget kan håndtere mere end én blanding indenfor samme sektion. Da resultaterne fra afprøvningen ikke viste en forbedret produktivitet ved at indføre fasefodring, er dette ikke i sig selv et argument for at investere i et mere avanceret fodringsanlæg, tværtimod.